

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพ

เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

กาลามสูตร ธรรมสำหรับผู้มีอุปนิสัย

เมื่อวานนี้ไปเทศน์ที่โรงเรียนอะไร โอ๊ย เทศน์ไม่สะดวกเลย เสียงอะไรเบรียงบ้าง ๆ อยู่เรื่อย เลยเทศน์ไม่สะดวก ไม่ค่อยได้เรื่องได้ราวอะไรนัก อย่างนั้นละเทศน์ธรรมะป่าไม่เหมือนธรรมะในตำรานะ ถ้ามีอะไรมากระเทือนล้มเหลวไปเลย ธรรมะป่าเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกรรมฐานท่านเทศน์อยู่ในป่าเงียบสงัดกลางคืน ยกตัวอย่างเช่นหลวงปู่มั่น เทศน์ โอ้โฮ เสียงกังวานได้ยินไปหมด เทวบุตรเทวดาได้ยินหมด เทศน์เงียบ พระนี้เต็ม เหมือนไม่มี เหมือนหัวตอ..นั่งฟังเทศน์ ท่านเป็นผู้เทศน์ เทศน์มีแต่ธรรมะแกงหม้อเล็ก หม้อจิ๋ว ๆ เรื่อย หม้อใหญ่ไม่มีวางั้นเลย เพราะมีแต่พระล้วน ๆ เทศน์ตอนกลางคืนเงียบ ๆ เสียงท่านกังวานไปหมดเลย คืออำนาจแห่งพลังของธรรมออก พุง ๆ และบรรยากาศ เหมาะสมด้วย เงียบ อากาศก็เงียบ พระนั่งอยู่จำนวนเท่าไรก็เงียบเหมือนไม่มีใคร มีแต่เสียงท่านองค์เดียว

เวลาท่านเทศน์ โอ้โฮ อัจฉริยะจริง ๆ นะ ปรากฏว่ามีอะไรในใจเรานี้ มันชัดเจนมาก นะ ดับไปถึง ๓ วันด้วยอำนาจเทศน์ของท่าน มันไปจับอะไรก็ไม่รู้ เงียบไปถึง ๓ วันจากฟัง เทศน์ท่าน เราก็อัจฉริยะ อย่างนั้นแหละ เพราะฉะนั้นเวลาพระพุทธเจ้าประทานพระโอวาท บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ เทวบุตรเทวดา จึงบรรลุธรรมเป็นหมื่นเป็นแสน จะไม่เป็นหมื่น เป็นแสนได้ยังไงก็เสียงพระพุทธเจ้า เป็นธรรมล้วน ๆ ออก เรามาฟังเสียงพ่อแม่ครูจารย์ เทศน์นี้แหลม มันซึ่งไปถึงพระพุทธรูปเจ้านะเวลาท่านเทศน์ นั้นละธรรมะของท่านเป็นธรรมะ บริสุทธิ์ล้วน ๆ ออก และเป็นธรรมะประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจิ๋ว เทศน์ตั้งแต่สมาธิขึ้นเลย พุง ๆ เลย

เวลาไปอยู่กับท่านที่แรกท่านเทศน์ถึง ๔ ชั่วโมง เหมือนไม่มีคนเลย พระก็เหมือน หัวตอหนึ่งเงียบ มีเท่าไรเหมือนกันหมดเลยพระ เพราะต่างองค์ต่างจ๋อลงนี้ไม่ได้ยุ่งกับ ภายนอก จิตจ๋อนี้ ธรรมะก็กล่อมลง ๆ เทศน์ ๔ ชั่วโมง พอต่อมาก็ลดลงเป็น ๓ ชั่วโมงจบ สุดท้ายนี้ ๒ ชั่วโมง พอ ๒ ชั่วโมงแล้วหยุดเลยไม่เทศน์อีก ตอนที่เทศน์ระยะ ๔ ชั่วโมง ๓ ชั่วโมงนี้แหลม พิลึกจริง ๆ เสียงท่านนี้จะไม่ได้ยินยังงพวกเทวบุตรเทวดา ลั่นไปหมดเลย กระเทือน เสียงท่านองค์เดียวเท่านั้น เหมือนว่าโลกนี้เงียบไปหมด มีแต่เสียงธรรมพุง ๆ ๆ ออกจากใจที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ เต็มเม็ดเต็มหน่วย ผู้ฟังนี้เหมือนหัวตอ พระเต็ม..เงียบหมด

เลยเหมือนหัวตอ ไม่มีใครกระดุกกระดิก คือใครก็จ่อแต่จิตของใครของเรา เวลาธรรมะเทศน์ก็กล่อมลง ๆ

ผู้อยู่ในชั้นสมณะเพื่อความสงบ และผู้อยู่ในชั้นสงบ ผู้อยู่ในชั้นสมาธินี้ฟังนี้แนวเลย ลงเลย ไม่ต้องบังคับจิต ธรรมะนี้กล่อมลง ๆ ความรู้สึกของจิตกับธรรมนี้เกี่ยวเนื่องกัน ๆ และกล่อมลง ๆ แล้วแนวเลย ทีนี้เวลาจิตลงของจิตเต็มที่ฟังตัวเองได้แล้ว เสียงธรรมะนี้จะอยู่สูง ๆ นะ แว่ว ๆ อยู่ข้างบนไม่เข้านะ นี่เรียกว่าส่งถึงที่แล้วก็ปล่อย มีแต่เสียงแว่ว ๆ อยู่ข้างบน นี่หมายถึงจิตของผู้ที่สงบแนวแล้วหยุดนะ เรียกว่าช่วยตัวเองได้แล้ว หยุดนิ่ง ทีนี้ผู้ที่ยังไม่เป็นอย่างนั้นก็เป็นอย่างอื่นก็เป็นอีกประเภทหนึ่ง ๆ เรื่อยกันไป เป็นอย่างนั้น

ธรรมะของท่านอาจารย์มันเรายังไม่เคยได้ยินที่ไหน เราพูดตรง ๆ อย่างนี้แหละ ธรรมะแบบประเภทหลวงปู่มันเทศน์เราไม่เคยได้ยินที่ไหนเลย มีแต่ธรรมล้วน ๆ แล้วก็พระเต็มเลยเหมือนไม่มีพระ ท่านเทศน์นี้เสียงเร่งเข้าเรื่อย ๆ คือธรรมะ พลังของจิต พลังของธรรมพุ่งออกมาเท่าไรก็ยิ่งเร่ง ๆ เรื่อย ๆ บางทีพอท่านหยุดแล้วบอกว่า เอ๊ย เหนื่อยเว้ย เวลาท่านเทศน์ท่านไม่มีอะไร เวลาหยุดลงเรียบริ้อยแล้ว เอ๊ย เหนื่อยเว้ย ท่านว่า จะไม่เหนื่อยยังงี้ตั้ง ๔ ชั่วโมง เสียงลั่น เวลาเทศน์เสียงท่านกังวานด้วย ธรรมะเต็มเม็ดเต็มหน่วยร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ออกมา จิตที่ยังไม่สงบก็เข้าความสงบ ผู้ที่สงบแล้วก็ลงแนว ธรรมะก็อยู่สูง ๆ ผู้ที่ยังไม่สงบก็รับธรรมเรื่อย ๆ

ทางผู้ที่อยู่ทางด้านวิปัสสนานี้ไม่อยู่นะ ท่านเทศน์นี้จะขยับตามท่าน ขยับ ๆ นี่ชั้นปัญญาไม่อยู่ ชั้นสมณะชั้นสงบนี้แนวทั้งนั้นแหละ ชั้นปัญญานี้จะขยับตาม คอยฟัง เพราะทางนี้ใช้ปัญญาแล้ว มีแต่จะจับเอาเรื่อย ๆ ไป ชั้นปัญญา เทศน์นี้ขยับตาม ขยับเรื่อย ๆ เพลินไปด้วยกันทั้งนั้น ผู้สมณะก็เพลิน ผู้ปัญญาก็เพลิน ขยับตาม ๆ เราพูดจริง ๆ เราไม่เคยเห็นที่ไหนที่เทศน์ มีหลวงปู่มั่งองค์เดียว ชี้นิ้วให้เลยเทศน์นี้ ฟุ้ง ๆ เลยนะธรรม นันละธรรม ภายในใจโดยแท้เป็นอย่างนั้น และทุกอย่างสมประกอบด้วย พระก็เจียบเหมือนไม่มีคนบรรยากาศก็เจียบ อยู่ในที่สงบ มีแต่เสียงท่านแว่ว ๆ ๆ เพลินฟัง

ครั้นจบแล้ว เทศน์ ๓ ชั่วโมง ๔ ชั่วโมง ท่านจบแล้ว ทางนี้ยังอยากฟังต่อไปอีก คือมันไม่สนใจกับเรื่องความเหน็ดความเหนื่อย ไม่มี มีแต่จิตอย่างเดียวเท่านั้น ถ้าจิตเข้านี้แล้วปล่อยกังวล ความเหน็ดเหนื่อยเมื่อไหร่ไม่มีนะ เจียบหมดเลย บางทีเหมือนว่าร่างกายก็หายไปด้วยกัน เพราะจิตมันเข้าสนิทของมัน นี่ละที่ว่าท่านเทศน์ เวลาพระพุทธเจ้าท่านแสดงธรรมนี้ มนุษย์มาเทวดาทั้งหลายได้บรรลุมรรคผลนิพพานตั้งเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ จะไม่สำเร็จยังงี้ หัวใจใครก็ตามถ้าหัวใจเป็นธรรมแล้วมันรับในนี้หมด ออกไปได้

ผลประโยชน์ทั่วถึงกัน ใครควรจะได้รับชั้นใดภูมิใดก็ขยับเรื่อย ๆ คราวนี้ผู้นี้ผ่านพ้นไป ผู้นั้น
จ่อขึ้นมา พอเทศน์วันหลังขึ้นอีก ๆ แล้วผ่านได้ ๆ เรื่อย ๆ อยู่อย่างนั้นท่านเทศน์

ไม่ได้เหมือนมาอ่านคัมภีร์ให้เราฟังอย่างทุกวันนี้ละ ตัวเองก็ไม่เชื่อตัวเอง อ่านไป
อย่างนั้น จิตใจผู้อ่านผู้เทศน์ก็ไม่ได้เรื่องได้ราวกับอรรถกับธรรม แล้วจะให้ผู้ฟังเข้าใจได้
ยังไง แต่พระพุทธรเจ้าเทศน์ สวากเทศน์ เป็นธรรมล้วน ๆ ไปด้วยกันหมดเลย เต็มภูมิของ
พระพุทธรเจ้าและสวาก เวลาเทศน์ของท่านเป็นธรรมล้วน ๆ เต็มภูมิของตัว เต็มภูมินิสัย
วาสนาของตัว ที่นี้ผู้ฟังก็ได้รับประโยชน์เต็มภูมิขี นี้อ่านเอาความจดความจำ คว่าโน้น
คว่านี่มาอ่าน ตัวเองก็ไม่แน่นอน จะให้ผู้ฟังเอาความแน่นอนมาจากไหน ไม่แน่วางั้นเลย

ยกตัวอย่างเช่นหลวงปู่มั่น โอ้ย ลงทั้งนั้นแหละนะถ้าไม่ใช่แบบเทวทัต ถ้าธรรมดา
แล้วลง เพราะอำนาจของธรรมนี้ คิดดูซิฟังแล้วเรายังไม่ลืมนะ ฟังเทศน์ท่านเต็มเหนี่ยว
แล้วดับ ไม่ทราบว่าจะไรนะเป็นอยู่ในใจ จะว่าอะไรดับก็ไม่เห็น ความรู้สึกมันก็มีอยู่
ธรรมดา แต่ปรากฏว่าดับอยู่ถึง ๓ วัน ฟังเทศน์ท่าน ทั้ง ๆ ที่รู้อะไร ๆ อันหนึ่งมันดับไปเลย
นะ เจียบเลยถึง ๓ วัน เราเลยไม่ลืม อำนาจแห่งธรรมของท่านที่เทศน์ ผู้รับก็รับได้อย่าง
เต็มเม็ดเต็มหน่วยหายสงสัย เพราะผู้เทศน์ไม่สงสัย เทศน์ตรงแนวเลย ผู้ฟังก็ตายใจ ตรง
แนวไปเลย

อย่างที่ท่านแสดงถึงอานิสงส์การฟังเทศน์มี ๕ อย่าง ข้อที่ ๕ เป็นสำคัญมากที่สุด

๑ ผู้ฟังจะได้ยินได้ฟังสิ่งที่ยังไม่เคยฟัง

๒ สิ่งที่เคยได้ฟังแล้วจะบรรเทาความสงสัยเสียได้

๓ จิตจะลงเป็นความแน่วแน่

๔ จะทำความเห็นให้ถูกต้องได้

๕ สำคัญมากข้อนี้ จิตผู้ฟังย่อมสงบผ่องใส ผู้ที่ควรจะพ้นก็พ้นไปได้เลยเวลาฟัง
เทศน์

นี่อานิสงส์การฟังเทศน์ข้อ ๕ เป็นสำคัญ คือจิตผู้ฟังย่อมได้รับความผ่องใส จากนั้น
ก็ผ่านได้เลย ท่านเอาเนื้อแท้มาเทศน์ ผู้เทศน์ครองธรรมบริสุทธิ์ล้วน ๆ เทศน์ออกมาก็มีแต่
ของจริงล้วน ๆ ผู้ฟังก็ตายใจ นี่ละที่ท่านเทศน์ในครั้งพุทธกาล แต่ก่อนเราก็ฟังธรรมดา ใน
ตำราเราก็ฟังธรรมดา เวลาพระพุทธรเจ้าเทศน์เทวบุตรเทวดามนุษย์มาเหล่านี้ บรรลุมรรค
ผลนิพพานเป็นหมื่น ๆ แสน ๆ เวลามาฟังเทศน์หลวงปู่มั่นมันวิ้งถึงกันนะ โอ้ เป็นอย่างนี้
เอง จะไม่บรรลุลุงังง ก็เวลาเทศน์ สมมุติว่าวันนี้เทศน์ได้ไปถึงขั้นนี้ เรากำลังปฏิบัติอยู่นี้
เวลาท่านเทศน์ก็คอยฟัง พอท่านเทศน์ไปถึงนี้แล้วมันพุ่งขึ้นเรื่อยนะ ขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าควรจะ

พันได้ก็พันไปเลย เพราะเทศน์คราวนี้ความรู้ยั้บขึ้น ๆ เรื่อย ๆ แล้วก็สำเร็จได้ ท่านผู้รู้อาจเห็นจริงเทศน์นี้แม่นยำที่สุด ตายใจได้เลย

แต่อย่างทุกวันนี้ไม่มีผู้ปฏิบัติ พูดยืนยันชัดเจน ไม่มีผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อรู้เห็นธรรมที่จะประกาศก้องขึ้นภายในจิตใจตัวเอง และนำออกสอนโลกด้วยความแน่ใจ อยากรู้ว่าไม่มี แต่มีผอน ๆ เอาไว้ว่า ไม่ค่อยมี เพราะยังมีอยู่บ้างนะ คำว่ามีอยู่บ้างก็คือท่านผู้ปฏิบัติธรรม ท่านจะได้ธรรมชั้นใดภูมิใดในการปฏิบัติของท่าน คือจากการปฏิบัติของท่าน ท่านจะนำธรรมเทศนาอันนั้นออกมาเทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย เป็นที่ตายใจได้ในภูมินั้น ๆ ถ้าผู้สูงขึ้นไปเทศน์ก็ละเอียดเข้าไป ๆ ถือเอาความรู้ของตัวเองออกแสดง ถ้าผู้เทศน์ผ่านพันไปหมดนี้ไล่ไปหมดเลย ไม่มีอะไรขัดข้อง ฟุ้ง ๆ ถึงเลย เช่นพระอรหันต์ท่านเทศน์ ท่านไม่มีอะไรสงสัย เพราะท่านผ่านหมด ความผิดพลาดจะมีกับท่านที่ไหนไม่มี มีแต่ความถูกต้องแสดงไปผู้ฟังก็ตายใจ ๆ ได้เลย ต่างกันมากนะ

เราได้มาเห็นในครั้งปัจจุบันนี้ ยกพ่อแม่ครูจารย์มั่นเป็นต้นเหตุ หรือเป็นปฐมฤกษ์ ในหัวใจของชาวพุทธชาวปฏิบัติเราในสมัยปัจจุบันนี้ ก็คือท่านอาจารย์มั่น เป็นสักขีพยาน ในการแสดงธรรมของพระพุทธเจ้าได้เป็นอย่างดี แม้จะไม่จำนวนมากแต่ก็ได้ไม่สงสัย คือได้จำนวนน้อยอยู่นั่นเอง ได้เรื่อย ๆ ไป เพราะฉะนั้นเวลาถึงวันที่ท่านจะเทศน์ จะประชุมวันนี้ ตอนค่ำวันนี้ ดูพระเถรนั้นแหม กระทบยี่มย้อมเหมือนกับเด็กหิวนมแม่ ไม่ผิดอะไรกับเด็กกำลังหิวนมแม่ เห็นแม่นี่วิ่งไล่เลย อันนี้ก็แบบเดียวกัน พอท่านจะเทศน์นี้พระมาแล้ว อยู่วัดต่าง ๆ มา ฟังเทศน์แล้วกลางคืนก็กลับวัด องค์ไหนมายี่มแย้มแจ่มใส คือจะได้ฟังเทศน์

เวลาท่านเทศน์ เรียกว่าจุใจ ๆ กลับไปด้วยความจุใจเลยพระ นั้นละธรรมทุกวันนี้ก็เป็นอย่างนั้น ขอให้รู้ธรรมเถอะนะ ปฏิบัติธรรมแล้วต้องรู้ธรรมไม่มากก็น้อย เมื่อรู้ธรรมมากน้อยเพียงไร การแสดงออกจะเป็นความจริงมากน้อยเพียงนั้น ๆ รู้ธรรมสูงขนาดไหน ธรรมะจะยิ่งละเอียดแม่นยำเข้าไปโดยลำดับ จากการปฏิบัตินี้ละสำคัญ เพราะฉะนั้นจึงตายตัวได้ภาคปฏิบัติ ถ้ายังมีผู้ปฏิบัติธรรมทางด้านจิตตภาวนาอยู่ เรื่องมรรคผลนิพพาน จะมีสืบต่อกันไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ ดังที่ท่านแสดงไว้แล้วว่า ดูก่อนอานนท์ ธรรมและวินัยนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว ที่นี้เมื่อมีผู้ปฏิบัติตามธรรมตามวินัยที่แสดงไว้แล้วนี้อยู่ พระอรหันต์ไม่สูญเสียจากโลกนะอานนท์ นั้นท่านบอกไว้ อย่างนั้น ถ้ายังมีผู้ปฏิบัติตามนี้อยู่ พระอรหันต์ไม่สูญเสียจากโลก จะมีติดต่อกันสืบเนื่องกันไป

จากการปฏิบัติ เพราะตามที่ท่านสอนไว้นั้นเป็นแผนที่ทางเดิน ผู้ปฏิบัติเดินตามแผนที่ก็ถึง
ละชิ

สด ๆ ร้อน ๆ ธรรม ถ้าวางใจแล้วสด ๆ ร้อน ๆ ไม่ได้ไปคิดแหวะว่าครั้งนั้น
ครั้งนี้ พอเจอเข้าไปก็สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกันเลย สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกัน ผู้เห็นธรรม
แล้วเป็นผู้สด ๆ ร้อน ๆ ตลอด กับพระพุทธเจ้าไม่ห่างไกลกันเลย เป็นอันเดียวกัน ยิ่งผู้เป็น
พระอรหันต์ด้วยแล้วเป็นอันเดียวกันเลยกับพระพุทธเจ้า ห่างกันที่ไหน ธรรมเป็นอัน
เดียวกัน ความบริสุทธิ์เป็นอันเดียวกัน แสดงออกมาก็แบบเดียวกัน จึงไม่มีอะไรสงสัย

แต่นี้มันไม่มีผู้ปฏิบัติมันชิ คำว่าชาวพุทธ ๆ เต็มเมืองไทยเรา แต่หาผู้ปฏิบัติตาม
แนวทางแห่งพระพุทธเจ้าที่สอนไว้ไม่มี มันก็มีแต่ความรู้ที่จดจำกันมา แล้วก็ลอกกันไป
หลอนกันไป ผู้เรียนมากก็ไม่ปฏิบัติตามที่เรียนมา มีแต่ความจำเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ นั้น
เห็นไหม ถ้าเรียนมาแล้วไปปฏิบัติ ธรรมะจะแสดงเหตุแสดงผลขึ้นมากภายในใจ ขอให้พี่
น้องทั้งหลายนำไปปฏิบัตินะ

หัวใจนี้ควรแก่การรับธรรมด้วยกันทุกคน ถ้าปฏิบัติแล้วธรรมจะสัมผัสที่ใจ จะรู้ที่ใจ
ความแปลกประหลาดต่าง ๆ ที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ในครั้งพุทธกาล จะมาปรากฏสด ๆ
ร้อน ๆ อยู่ที่หัวใจของผู้ปฏิบัติธรรมนั้นแหละ จำให้ตึ้นะ จิตใจนี้ตึ้นมาก เพราะไม่มียา
เป็นเครื่องรักษา ไม่มีน้ำดับไฟเลย มันจึงเป็นไฟทั้งวันทั้งคืน แต่มีการอบรมจิตใจให้สงบ
อารมณ์บ้างเป็นบางกาล เท่ากับน้ำดับไฟ ใจของเราจะสงบในเวลาบังคับบัญชาด้วยอรรถ
ด้วยธรรม จิตใจสงบแล้วจะปรากฏเย็นขึ้นและแปลกประหลาดภายในใจตัวเอง จากนั้นก็
หยั่งความเชื่อลงถึงอรรถถึงธรรม ถึงมรรคผลนิพพานไปเลย ที่นี้ก็พยายามต่อไปเรื่อย ๆ

ถ้าไม่ได้ทำเลยมีแต่อ่านหนังสือเฉย ๆ เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา ไม่เห็นมีแปลก
ประหลาดอะไร คือมีแต่แผนที่ มีแต่แปลนบ้านแปลนเรือน เอามาไว้เต็มห้องก็เป็นห้อง
ของแปลนบ้านแปลนเรือน ไม่ได้นำแปลนออกมาวางและปลูกสร้างตามแปลน มันก็ไม่
ปรากฏเป็นรูปเป็นร่าง เป็นตึกรามบ้านช่องขึ้นมา ก็เป็นแปลนเต็มห้องอยู่นั้นแหละ อันนี้
ตำรับตำราพระพุทธเจ้าก็มีถึงสามปิฎก พระสูตรตันตปิฎก หนึ่ง พระวินัยปิฎก หนึ่ง พระ
อภิธรรมปิฎก หนึ่ง นี้เรียกว่าแปลน เรียนมาก็ทิ้งไว้อย่างนั้นมันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่
ปฏิบัติตาม

ถ้าปฏิบัติตาม พระสูตรตันตปิฎก พระวินัยปิฎก พระอภิธรรมปิฎก มรรคผล
นิพพานจะอยู่ที่นั่น ตึกรามบ้านช่องออกไปจากแปลน ก็อยู่ที่แปลนเป็นผู้ชี้บอก นี่ก็
เหมือนกัน ให้เราปฏิบัติทุกคนนะโลกจะได้ชุ่มเย็นกับอรรถกับธรรม ที่จะให้ชุ่มเย็นตาม

กิเลสค้นหาไม่มีใครมีทางที่จะได้ชุ่มเย็น มีแต่ร้อนเป็นพื้นเป็นไฟเป็นคู่แข่งกันไป เขาก็กิเลส เราก็กิเลส ว่าแข่งดีแข่งเด่น แข่งดีกันอะไร มันไม่มีความดีที่จะมาแข่ง มีแต่ความชั่ว มีแต่ฟันแต่ไฟมาแข่งกัน มันก็ร้อนพอๆ กันนั่นแหละ พากันจำเอานะ เออละพอ วันนี้พูดเท่านั้นละ ต่อไปนี้จะให้พร

ศ.รัตนา หลวงพ่อคะมีเรื่องจะกราบเรียนนิตหนึ่งคะ คือที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เขาให้ลูกไปเป็นวิทยากรพูดให้เด็กฟัง ว่าการพัฒนาจิตใจให้สดใสในปีใหม่นี้ ลูกก็พูดให้นักศึกษาปริญญาตรีประพฤติตัวให้ดี เพราะส่วนมากเขาเป็นเด็กพุทธ มีอิสลามคนหนึ่ง คริสต์คนหนึ่ง ลูกก็บอกว่าทำบาปจะได้รับบาป ทำบุญจะได้รับบุญ เป็นกรรมเป็นเวร แล้วเขาถามลูกว่า อาจารย์เคยเห็นหรือนรกกับสวรรค์ ลูกบอกว่า ลูกเป็นลูกศิษย์หลวงตามหาบัว ท่านบอกවාให้เชื่อพระพุทธเจ้าเถิดว่า นรกมีจริง สวรรค์มีจริง บาปมีจริง บุญมีจริง เขาก็บอกว่า แต่พระพุทธเจ้าบอกว่าต้องมีกาลามสูตร คือต้องพิสูจน์ได้ เอ้า ถ้านั้นเธอเป็นเด็กผู้ชาย เขามาจากจังหวัดเชียงรายคะเด็กคนนั้น เขาว่าเขาเป็นพุทธแต่เขาไม่เชื่อพระพุทธเจ้ายังบอกเลยว่าจะต้องพิสูจน์ได้ ถ้านั้นเธอก็ต้องไปบวชแล้วไปปฏิบัติให้จริงๆ ทำจริงจังกก็อาจจะเห็น ครูเองไม่เห็นแต่ครูก็เชื่ออาจารย์

หลวงตา คือกาลามสูตรนั้นแสดงแก่พวกกาลามชน ตำรามืออย่างนั้น พระพุทธเจ้าแสดงธรรมะชั้นสูง คือปฏิบัติแล้วให้รู้ในตัวเอง ไม่ให้เชื่อตำรับตำรา ไม่ให้เชื่อใครก็ตามที่มากบอกกล่าว แม้ที่สุดครูบาอาจารย์ ไม่ให้เชื่อยิ่งกว่าความรู้ที่เกิดขึ้นจากภาคปฏิบัติของตน โดย สนฺทิกฺขุโณ เข้าใจไหม พอผางขึ้นมานี้แล้วจะลงที่นี้หมด พระพุทธเจ้าก็ประมวลลงมาแล้ว เรียกว่าไม่เชื่อทั้งหลายนั้นคือให้เชื่อ สนฺทิกฺขุโณ การปฏิบัติในตัวเอง แล้วจะประกาศกังวานขึ้นที่นั่น ไม่ต้องไปถามใครเลย นี่เรียกว่ากาลามสูตร ท่านแสดงให้แก่กาลามชน พวกนี้พวกมีอุปนิสัยที่จะบรรลุธรรมได้เร็ว พระพุทธเจ้าจึงแสดงธรรมะชั้นสูงขั้นทันที เข้าใจหรือ แต่เขาเอาวิชาดอกเตอร์มาสอนเด็กจะได้เรื่องอะไรใช้ไหม

ศ.รัตนา ตอบเขาไม่ค่อยได้เจ้าคะ

หลวงตา เข้าใจละหลักเกณฑ์มันเป็นอย่างนี้ คือกาลามสูตรนี้พระพุทธเจ้าทรงแสดงแก่พวกกาลามชน ผู้มีอุปนิสัยที่จะบรรลุธรรมได้อย่างรวดเร็ว จึงจับเข้าไปตรึงนั่นเลย อย่าไปเชื่อใครๆ ให้เชื่อตัวเอง ธรรมะประเภทนี้จะเป็นผู้รู้ในตัวเองขึ้นโดยลำดับลำดับ เพราะฉะนั้นจึงปิดออกหมด ให้ประมวลกำลังเข้ามาสู่นี้ในภาคปฏิบัติของตัวเอง แล้วจะรู้ขั้นนี้ๆ ไม่ต้องถามใคร แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ถาม สนฺทิกฺขุโณ พระองค์ประกาศไว้แล้วว่ารู้ด้วยตนเอง เข้าใจแล้วนะ พวกเขาเอากาลามสูตรมาถามก็พวกนี้พวกบ้า

ละมาตาม พระพุทธเจ้าสอนคนประเภทนั้น แกมาสอนอะไรพวกประเภทนี้พวกตาบอด แก ไม่ตาบอดแกเอานี้มาสอนได้ยังไง ให้อู้อย่างนั้นเข้าใจไหม ต้องเป็นคนตาบอดจึงเอาธรรมประเภทนี้มาสอน ถ้าเป็นคนตาดีจะไม่สอน อ้าว มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ กาลามสูตรสอน ธรรมะชั้นสูง คือนี้ตัดออกหมด

ศ.รัตนา คือเด็กส่วนใหญ่จะไม่เชื่อเรื่องนรกสวรรค์ บอกว่าอาจารย์เพื่อเจ้า หลวงตา ก็มันใหญ่ด้วยความมืดบอด ส่วนใหญ่มีแต่ความมืดบอดด้วยกัน เรียกว่า เด็กส่วนใหญ่ ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ พวกเราส่วนใหญ่ เข้าตรงนั้นเลย นี่ละให้เข้าใจเอาไว้ ธรรมะหลายชั้นที่พระพุทธเจ้าทรงแสดง ไม่ได้แสดงแบบเดียวกัน ธรรมะหลายชั้น ชั้นที่จะปิดออกหมดให้ลงในเชื่อตัวเองนี่ก็ลงปิ้ง

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz